

Zondag 26 maart 1916 – enige editie

Voor het Belgische Rode Kruis.

Het Nederlands comité van het Belgische Rode Kruis ontving uit Nederlands-Indië enige giften, waarvoor ambulanceauto's kunnen worden aangekocht voor snel vervoer van gewonden. De gevers hebben verzocht aan deze voertuigen de namen te geven van koning Albert, koningin Elisabeth en generaal Leman.

De heer Cochins, vertegenwoordiger van het Belgische Rode Kruis voor Nederlands-Indië, die van de giften mededeling deed, voegde er een hulde aan de Belgische soevereinen aan toe. Van het begin van de oorlog af – zegt hij – hebben koning Albert en koningin Elisabeth de sympathie en achting verworven niet alleen van hun volk, waarmee zij leed en ontbering delen, maar van de gehele beschaafde wereld.

Kapitein Verwilligen van de sleepboot Barbara IV te Dordrecht, die op 26 januari te Zelzate (België) door de Duitsers is gearresteerd, is vrijdagavond onverwachts in zijn gezin teruggekeerd.

Toen hij op 26 januari te Zelzate aan wal ging om de uitklaring voor Nederland in orde te maken, is hij door Duitse militairen aangehouden en verhoord. Men verdacht hem van spionage en meenemen van brieven. De volgende dag is hij naar Gent en vervolgens naar Brussel vervoerd, waar zijn zaak verder zou worden onderzocht. Het bleek hem daarbij, dat zekere schipper Paepe had verteld dat hij, Verwilligen, zich aan genoemde misdrijven schuldig had gemaakt. Deze Paepe zat echter zelf in Duitsland in de gevangenis en het duurde zeer lang, eer die schipper te Brussel met de beschuldigde kon worden geconfronteerd. Toen dat echter eenmaal had plaats gehad, bleek terstond, dat de aanklager zich in

de persoon van Verwilligen had vergist en deze kon dan ook dadelijk vertrekken. Men voorzag hem kosteloos van passen en reisbiljetten en liet hem op eigen gelegenheid van Brussel naar Nederland reizen.

Verwilligen verklaarde steeds goed behandeld te zijn en goed eten te hebben gehad. Bij zijn vertrek ontving hij zelfs van de officieren een paar sigaren, terwijl zij hem de hand ten afscheid reikten.

De Belgische, Franse en Duitse sociaaldemocratie.

Parijs, 25 maart. Men heeft volgens de bladen Social-Democraten en Vorwärts gezegd, dat Camille Huysmans, kamerafgevaardigde van Brussel en secretaris van het Internationaal Socialistisch Bureau, bereid zou zijn in overeenstemming met dit Bureau de toenadering van de socialisten in de geallieerde landen met de Duitse socialisten te vergemakkelijken teneinde de bijeenroeping van een congres te bevorderen, dat zich over de vredesmogelijkheden zou uitspreken.

Nu heeft echter Huysmans, die op het ogenblik te Parijs vertoeft, aan een medewerker van de Petit Parisien mededelingen gedaan, waaruit blijkt, ten eerste dat het Internationaal Socialistisch Bureau niets zal ondernemen dan met toestemming van alle aangesloten partijen; ten tweede, dat de Franse socialistische partij zich verzet heeft tegen elke actie, welke een toenadering tot de Duitse socialisten beoogt; ten derde, dat Huysmans zelf vijandig staat tegenover elke poging om een voorbarige vrede tot stand te brengen en dat de bladen Social-Democraten en Vorwärts zijn houding dan ook verkeerd hebben uitgelegd.

De Vaticaanse diplomatie geeft zich volgens de Secolo veel moeite om te voorkomen dat er tengevolge van het conflict tussen het Duitse bestuur in België en kardinaal Mercier, tweespalt zal ontstaan tussen Duitsland en de Heilige Stoel.

De paus zal eerlang de “congregatie voor kerkelijke aangelegenheden” bijeenroepen om de zaak te onderzoeken.

In de provincie Antwerpen heeft de Duitse overheid verordeningen uitgevaardigd, waarbij de handel in granen wordt geregeld en maximumprijzen en opgave van voorraden worden voorgeschreven.

Men meldt ons uit Essen:

Dezer dagen zou een Brussels koopman in boter naar Holland gaan, waarvoor zijn passen in orde waren, toen hij hier plotseling aangehouden en in voorlopige hechtenis gesteld werd. Van deze aanhouding werd een te Roosendaal uitgeweken Belg, de heer Ameels, die met bovengenoemde koopman in handelsbetrekking stond, in kennis gesteld, daar de koopman hem wilde spreken aan de draad op de grens op een bepaald uur in de namiddag. Toen de heer Ameels aan deze uitnodiging gevolg gaf en aan de draad verscheen, vond hij echter in plaats van de Brusselse koopman een Duits militair, die de heer Ameels mededeelde, dat zijn Brusselse vriend op het station in arrest zat en voorlopig niet vrij kwam, maar dat hij verzocht had met hem even per telefoon te mogen spreken, waarvoor de Duitser hem gelegenheid wenste te geven op het passenbureau, even over de grens aan de grote weg gelegen. De heer Ameels, deze uitleg gelovende, had de onvoorzichtigheid over de grens naar het passenbureau te gaan; sindsdien is hij niet teruggekeerd.

Naar verluidt zocht de Duitse militaire overheid hem reeds lang als verdacht van berichten aan de vijandelijke pers over de toestand in bezet België over te brengen. Hij is thans van hier naar Antwerpen overgebracht.

Onze correspondent te Havre meldt:

Duitse duikboten hebben zich herhaaldelijk in de wateren van Havre gewaagd. De 11^e dezer hebben ze op 500 meter afstand van de haven schepen in de grond geboord. Waar moet deze toestand aan toegeschreven worden, die de vijand in staat stelt tot aan de voet van de stad te naderen? Om deze kwestie te bestuderen is er de 14^e dezer een afvaardiging uit Parijs te Havre aangekomen, bestaande uit kamerleden en senatoren voor Havre en leden van de commissie der oorlogsmarine. De afvaardiging heeft de installatie voor watervliegtuigen bezocht en zich op de hoogte gesteld van de verdediging tegen duikboten. De volgende dag heeft zij Havre verlaten en verklaard, dat van dan af de veiligheid van de haven en de stad op afdoende wijze verzekerd zou worden.